

Iparigazolvány

Budapesti Villamfelszerelők és Műszerészek Ipartestülete.

2382/1925 szám.

Bizonyítvány.

Kohn Pál Tibor tanoncnak,
 aki *Budapest* városban, községben *1908* évi
február hó *12* n született és *Orbán László*
intézet mesternél — iparosnál volt szerződ-
 tetve, tanviszonya *1* évi *6* havi *15* napi tanonci alkalmaztatás
 után megszűnt.

Amennyiben nevezettet bárki a *látvány* iparban
 vagy ezzel rokon valamely iparban, tanoncul alkalmazza, az új tanszerződésben a
 már eltöltött, fenti időnek kétharmadát lehet a tanonc javára beszámítani.

Kelt: Budapest, 1925 évi *november* hó *23* n.

[Signature]
 jegyző (titkár)

[Signature]
 elnök

Budapesti Villamfelszerelők és Műszerészek
 Ipartestülete

[Circular Stamp: Budapesti Villamfelszerelők és Műszerészek Ipartestülete 1911.]

Tisk-nyomda Budapest, Nádly-utca 14. Telefon 136-135.

Én tizennégy éves korom előtt megbetegedtem, és két évig beteg voltam. Tizenhat éves koromig beteg voltam, és ezért nincs nekem iskolai végzettségem. A gimnáziumból már nem fejeztem be a negyedik évet, amikor beteg lettem. Volt az orvos nagybátyám, ő azt mondta a betegségem után, hogy nem járhatok iskolába, nem tehetem ki magam felelőssel járó izgalomnak. Nem engedtek tovább tanulni, és így lettem optikus.

Két évig voltam ott inas. Reggel nyolctól este hatig volt nyitva a bolt, ha jól emlékszem. Akkor még ebédidő volt, tehát haza lehetett menni egy órára, másfélre, nem tudom pontosan.

Jártam inasiskolába is. Ott csak szaktárgyak voltak, de olyanok, amiknek semmi köze nem volt az optikussághoz. Ez valószínűleg hetenként egyszer volt, de nem emlékszem. Akkor én már tanultam hegedülni. Volt egy vizsga, ahol szerepeltem. A MÁV mérnököknek volt egy kis zenekara. Színvonalról ott nem lehetett beszélni, de mégis együtt volt egy csomó ember, nem értelmiségi, csak mérnök. És ez a mérnöktársaság elhívott, hogy társuljak hozzájuk. Így egyre inkább bővült a kör, amelyben mozogtam.